

sige, at man ogsaa maa have gjort sig klart, hvordan Staten skal stille sig fremtidig overfor det Søfarts- og Handelsmuseum, der er skabt paa Kronborg, og det forekommer mig, at der i alt Fald er visse Afdelinger i dette Museum, som er af en saadan Art, at de absolut burde findes indenfor Rammerne af vort Nationalmuseum. Jeg har under det forrige Ministerium udtrykkelig søgt at henlede Opmærksomheden paa dette, men den daværende Undervisningsminister var jo meget uvillig til overhovedet at inklude sig paa noget af det, jeg berørte, og afviste dette som ganske ligegyldigt.

Hvad Bekostningsspørgsmaalet angaar, maa vi altsaa i Udvalget, forekommer det mig, have Oplysninger om, hvad den fulde Fløj i Stormgade vil komme til at koste, og vi maa ogsaa regne med, at Omkostningerne forøges betydeligt ved Værdien af de Bygninger, som skal nedrives, naar denne Udvidelse en Gang skal foretages. Endvidere savnes Oplysninger om Værdien af det nye Terræn ved Materialgaarden og om Værdien af de Bygninger, der findes der. Flere Udgifter er i Forslaget kun angivet rent skønsmæssigt. F. Eks. bemærkes det udtrykkelig, at Sydfløjen i Prinsens Palæ maa siges at være i ret daarlig Tilstand. Jeg har hørt Arkitekter sige, at den er fuldstændig mør, og at det i det hele taget vil koste uhyre meget, hvis man skal betragte det, der skal ske med denne Fløj, som en virkelig Sikring. De beregnede 4 600 000 Kr. synes i alt Fald ikke at være nogen sikker eller fuldstændig Opgørelse af den Sum, som det nye Museum vil komme til at staa os i, naar det er færdigt. Naturligvis ved vi, at Staten ikke kommer til at yde det hele, da der er en stor Indsamlingskapital. — Jeg kunde for øvrigt ogsaa ønske, naar man skrider til i Udvalget at overveje disse Spørgsmaal, at man da fik noget at høre om, hvorvidt det er overvejet at flytte hele Museet over paa Materialgaarden, og om dette ikke var en tænkelig Løsning af Sagen, saaledes at Museet holdtes samlet. Bekostningen vil mulig ikke blive forøget derved. Men Hovedsagen med Hensyn til Bekostningsspørgsmaalet forekommer mig som sagt at være, at vi faar overvejet og skaffet frem Oplysninger om, hvad en virkelig Nybygning vil koste.

Endelig giver Forslaget ingen Besked om, hvad dette betyder i Retning af Museets Lukning, et Moment, som jeg har berørt tidligere, og som jeg vil gentage her, ikke blot fordi Hensynet til den tidsmæssige Lukning naturligvis maa betegnes som

en Ulempe ved dette Forslag. Jeg er ganske klar over, at man naturligvis kan bygge paa Materialgaarden uden i mindste Maade at genere Museet i dets fortsatte Virksomhed; men saa saare vi kommer til at røre ved de gamle Bygninger paa Prinsens Palæ, stiller Spørgsmaalet sig anderledes, og der kommer det ikke blot til at dreje sig om Tid, men i Virkeligheden ogsaa om Sikkerhed. Man maa være ganske klar over, at naar man begynder at røre ved disse gamle, møre Bygninger, skal Indholdet magasineres og sikres paa anden Maade, og man faar overhovedet ikke, synes jeg, gennem Ministeriets Forslag noget rigtig klart Indtryk af, hvad det vil betyde.

Efter det her af mig udviklede vil man forstaa, at jeg i det forestaaende Udvalg maa kræve adskillige Oplysninger, inden det Partis Stilling, jeg repræsenterer, kan nøjagtigt angives til Løsningen af dette Spørgsmaal. Jeg kan kun tilføje, at vort Parti er meget interesseret i at finde en brugbar Løsning, og vi vil sætte alt ind paa, at denne Løsning kan findes saa hurtigt som muligt. Men vi kan ikke uden videre sige, at den Løsning, som her foreligger, tiltaler os, og saa længe vi ikke har faaet solidere Oplysninger, Oplysninger om de Vanskeligheder, der foreligger for en Løsning, der er mere overensstemmende med Tingets tidligere Krav, saa længe maa man kunne forstaa, at vi forholder os reserverede overfor det af Ministeren fremsatte Lovforslag.

Naar Ministeren overfor et Forslag som det at henlægge Museet til Frederiksborg, Nørrefællend eller Banegaardsterrænet — navnlig naturligvis de først nævnte Planer — taler om den lange Afstand, vil jeg dog sige, at det forekommer mig ikke at være af den Slags Ting, som skal frygtes i høj Grad. Efterhaanden som der ude paa Fælleden er kommet saa mange Anstalter af statslig Art og af indgribende Betydning, forekommer det mig, at det meget vel kunde tænkes, at Omgivelserne vilde blive værdige ogsaa for Nationalmuseet, hvis man eventuelt kunde samles om at flytte det derud.

Det er jo muligt, at der i Udvalget kan komme andre Tanker frem, som vil være af en saadan Art, at man kan slutte sig til dem fra vor Side. Jeg vil altsaa ende med at udtale, at vort Parti meget indstændigt anbefaler dette høje Ting at skride til en Løsning af Spørgsmaalet. Jeg kan sige, at vi væsentlig ser paa det forelagte Lovforslag paa den Maade, som det fremgaar af en Artikel i Dag i „Ber-